

EXCLUSIÓ DINS EL GRUP:

Treballar sobre el reconeixement del propi grup i la necessitat de viure en benestar les relacions (la convivència) és clau en tota **prevenció de l'assetjament escolar**, aquest tipus de maltractament existeix en presència del grup, per tant, la força del grup és la que permet o possibilita que la violència es perpetui o no es perpetui.

Cal incloure una perspectiva sistèmica en la mirada als grups, és a dir, veure al grup com a un conjunt amb identitat. Volem que es compregui el fet que, com a **éssers socials** que som, estem interrelacionats i, per tant, el comportament de cada membre repercuteix a la resta del grup.

Sentir en comú la necessitat d'una bona convivència grupal implica fer que es pugui desenvolupar les potencialitats de cadascú, aconseguint fer important que tothom senti que hi pertany a la vegada que hi és reconegut.

Sentiment de pertinença

El sentit de pertinença és la satisfacció que obté una persona en sentir-se part integrant d'un grup a partir de la identificació amb la resta i els seus objectius.

La **Piràmide de Maslow**, o jerarquia de les necessitats humanes, és la representació gràfica de la teoria psicològica proposada

per Abraham Maslow en el seu article Una teoria sobre la motivació humana de 1943, que posteriorment va ampliar.

Maslow formula una jerarquia de necessitats humanes, i defensa que així que hom satisfà les necessitats més bàsiques (part inferior de la piràmide), els éssers humans desenvolupen necessitats i desitjos més elevats (part superior de la piràmide).

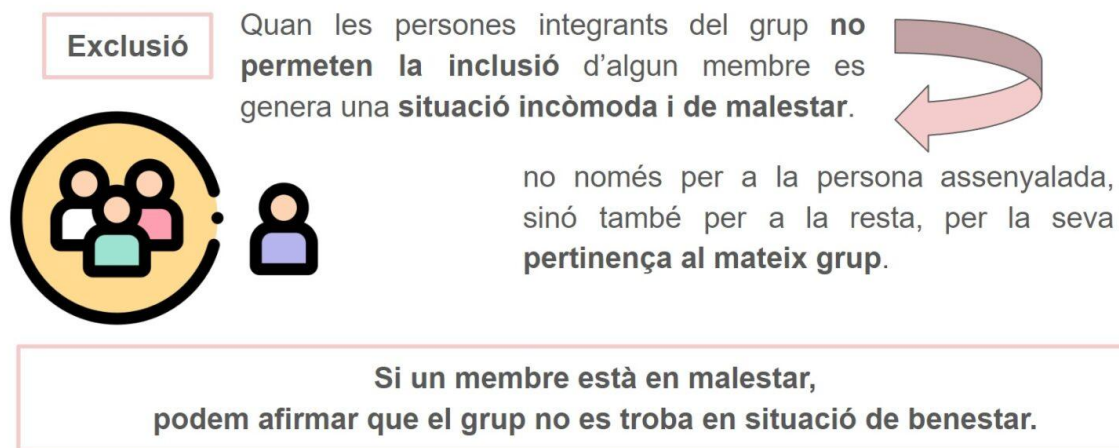
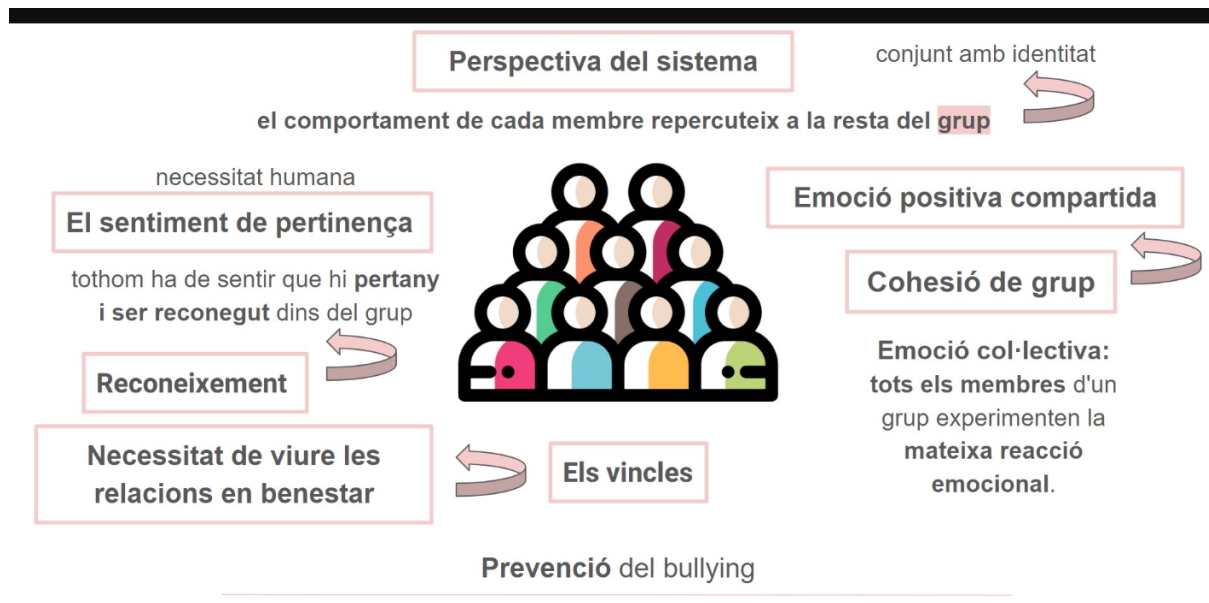
Aquesta **teoria es va rebatre** el 1976 quan Mahmoud A. Wahba i Lawrence G. Bridwell van realitzar a Maslow Reconsidered: A Review of Research on the Need Hierarchy Theory una revisió extensa de la teoria de Maslow i van trobar escasses evidències que aquest ordre de necessitats de Maslow anés així o que existís alguna jerarquia.

Així doncs, posant en dubte l'ordre jeràrquic, podem afirmar que el **sentiment de pertinença és una de les necessitats humanes més presents.**

Els **vincles** entre els membres d'un grup es desenvolupen a partir d'una sèrie de components, entre ells, les emocions compartides.

Emocions compartides

Una de les característiques més evidents d'un grup cohesionat és una emoció positiva compartida. La cohesió emocional és un procés multinivell, ja que les emocions poden ser col·lectives. Per exemple, un membre del grup pot experimentar emoció quan s'assabenta que l'altre membre del grup ha estat maltractat. Una emoció és una emoció col·lectiva quan tots els membres d'un grup experimenten la mateixa reacció emocional. La intensitat d'aquestes emocions és alta quan els membres s'identifiquen fortament amb el seu grup.

Aquesta manca d'ordre pot esdevenir l'**inici d'un conflicte**, la qual cosa és un **factor de risc**, i per això proposem fer-ne sensibilització.

2.5.1 Proposta dinàmica d'aula

Us proposem una activitat perquè la dugeu a terme a la vostra aula per tal de treballar la importància d'ocupar un lloc al grup.

Desenvolupament de l'activitat:

1. Demaneu una persona voluntària i, si us plau, feu que surti de l'aula abans de l'explicació.

2. Situeu les cadires de tothom en forma de rotllana. Si podeu, ajunteu-les tot el possible i sense res en mig.

3. Amb tothom assegut teniu una cadira buida, la de la persona que ha sortit de l'aula.

4. Fem explicació al grup abans de fer entrar a la persona voluntària:

- Expliquem que quan entri qui està fora haurà d'intentar ocupar la seva cadira, però no li deixarem fer-ho.

- Per impedir que sigui, la persona de l'esquerra de la cadira buida l'haurà d'ocupar, deixant ara la seva cadira buida. Al seu torn, la següent persona de l'esquerra també s'haurà de moure ocupant la cadira buida. Així, tot el grup s'anirà movent de cadira en cadira ocupant tota l'estona la cadira que quedi lliure mentre el voluntari/ària intenta seure-hi.

- Fem entrar a la persona que està fora i li demanem que, si us plau, ocupi el lloc que té al grup, que sigui a la cadira.

- Demanem que tot plegat ho fem "en silenci" un cop entri la persona a l'aula.

Reflexió: Reflexionem amb tothom sobre el lloc que ocupem dins d'un grup, el nostre rol i el fet de sentir-nos part o no del grup. Reviseu les vivències dels diferents rols.

**Vivència de la
persona voluntària**

Com t'has sentit? Què has pensat? Què has fet?

Creus que tens/tenies un lloc al grup?

Què vol dir tenir un lloc en un grup?

Si seure a la cadira volgués dir «ser feliç», canvia el que sents, penses o faries?

Vivència del grup

Com us heu sentit? Què pensàveu? Què heu fet?

Heu estat empàtics/ques, ja que us heu posat en el lloc de l'altre, oi? Què vol dir, què és realment l'empatia?

Què voldria dir ocupar el lloc que em pertoca dins d'un grup?

Si fos un cas de bullying, quin rol ocupàveu com a grup? Hi havia intenció?

**El rol que ocupava el
formador/a en la dinàmica**

Si fos un cas de bullying, quin rol ocupava jo?

Com és que a vegades atorguem el poder de les nostres accions a altres persones?

Quin paper pot tenir el docent en la dinàmica de grups per evitar un possible cas?